

Ви, як стежка, кохана

Микола Вінграновський

Ви, як стежка, кохана.
Лине сон мій по вашій стежині.
З неба падають зорі в дзьоби журавлів.
На крило небокраю сіла хмара
в червоній хустині
І задумалась, тиха, над краєм землі.
Засинайте, спочиньте...
вашій мрії я серцем заграю
В бузинову сопілку дитинства свого,
Бо у ваших долонях голос мій
достига урожаєм,
Тихоплинні слова колисають його.
Засинайте, спочиньте...
Спить у казці лиха бабаюка,
На газеті заснула біля мене хороша розлука,
Чебрецями і вишнями пахне вона...
Із крила небокраю впала хмари
червона хустина,
І виглядує вірш мій,
наче хлопчик рудий, із-за тину...
Бузинова сопілка у золоті сну...